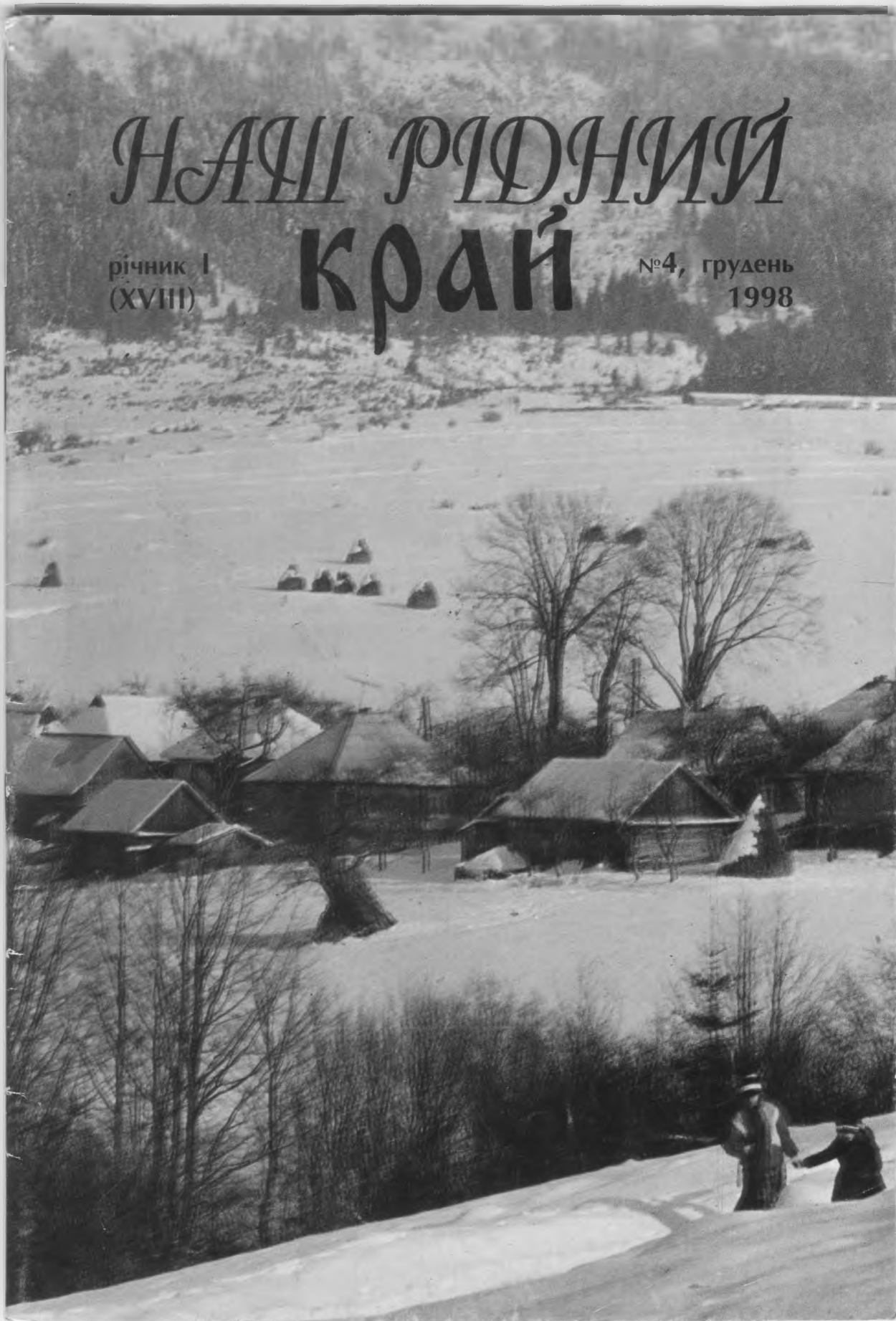

НАШ РІДНИЙ КРАЙ

річник I
(XVIII)

№4, грудень
1998

РІЧНИК I
(XVIII)
№4, ГРУДЕНЬ
1998

НАШ РІДНИЙ КРАЙ

КРАЄЗНАВЧИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА ЮНАЦТВА

Засновники:
Видавництво "Закарпаття"
Управління освіти і науки
Закарпатської ОДА
Закарпатський інститут методики
навчання і виховання, підвищення
кваліфікації педагогічних кадрів

Свідоцтво про реєстрацію
ЗТ № 160 від 30.09.1998р.

Головний редактор
Дмитро Федака

Редакційна рада:
Золтан Жофчак
Микола Мушинка
Михайло Онофрей
Іван Рогач
Василь Росул
Іван Сенько
Володимир Сливка
Михайло Талапканич
Василь Химинець
Іван Чендей

Редакція:
Олександр Наурсков,
оформлення та художньо-технічне
редагування
Марія Циткіна,
коректура
Маріанна Лазорець-Стан,
комп'ютерна верстка
Рената Чірікус,
Марія Сивохол,
комп'ютерний набір

Адреса редакції:
294011, м. Ужгород, вул. Гагаріна, 42/1,
кімн. 106, тел. 1-60-21

Здано до набору 21.12.98. Підписано до
друку 15.01.99. Формат 70×100/16. Папір
офсетний. Офсетний друк. Умовн. друк.
арк. 4,51. Умовн. ф.-відб. 6,45. Обл.-вид.
арк. 5,87. Зам. № 1077. Тираж 3500

Видавництво "Закарпаття",
294011, м. Ужгород, вул. Гагаріна, 42/1

На першій сторінці обкладинки:
Зима в Карпатах

ЗМІСТ

Пам'ятні дати	2
У ВЕСЕЛЦІ МУЗ	
<i>Іван Ірлявський. Рідні</i>	3
<i>Іван Ірлявський. Дмитро Федака</i>	4
<i>Мала різдвяна антологія. Марійка Підгірянка, Богдан-Ігор Антонич, Богдан Лепкий, Петро Карманський, Іван Ірлявський, Юрій Шип.</i>	6
<i>Дмитро Кешеля. Каштани світять весною. Опові- дання</i>	9
<i>Іван Чендей. Луна блакитного овиду. Повість</i>	11
<i>Проби пера. Олівцем і пензлем. Олександра Шу- гаєва</i>	19
СТОРИНКИ ІСТОРІЇ	
<i>Гуцульська республіка. Микола Мушинка</i>	22
ВІЧНІ ДЖЕРЕЛА	
<i>Миколин день. Іван Сенько</i>	25
<i>Нова радість стала</i>	26
<i>Книга колядок Закарпаття</i>	27
<i>Про Анцю-цілительку із Закарпаття. Михайло Зан</i>	28
<i>За Анцю Заріцьку</i>	28
<i>День повороту сонця</i>	29
<i>Виникнення поселень у верхів'ях Ріки на Міжгірщині. Юрій Головка</i>	30
<i>Лемки. Микола Мушинка</i>	32
<i>Невицький замок — орлине гніздо закарпатсь- кого середньовіччя. Олександр Дзембас та інші</i>	36
<i>Румуни. Василь Марина</i>	39
ЗЕМНЕ ТЯЖІННЯ	
<i>Пташине молоко. Василь Комендар</i>	42
<i>Всячина</i>	43
<i>Календарики. Андрій Доля</i>	44
У ВИРІ ЖИТТЯ	
<i>Створи себе, щоб міг творити свій край. Олександр Химинець</i>	45
<i>Другий Всеукраїнський зліт юних туристів- краєзнавців. Марія Тимко</i>	47

ПРО АНЦЮ-ЦІЛИТЕЛЬКУ ІЗ ЗАРІЧЧЯ

Каплиця Анці-цілительки
в Заріччі

Всім нам добре відомі імена Ванги, Джуни та інших легендарних жінок, які справді лікували хворих нетрадиційними методами, давали людям добрі поради, провіщали майбутнє, часто творили на межі фантастики.

Тепер майже всі переконалися, що біоенергетика таки не фантазія, вона існує реально. Не всі люди, певна річ, нею обдаровані однаково. Але такі люди є і у нас, на Закарпатті. Народна пам'ять досі береже ім'я однієї з таких цілительок — Анці із села Заріччя Іршавського району. Жителька сусіднього села Великі Ком'яти Юлія Кормош так розповіла мені про цю нашу Вангу: "Було це досить давно, говорять люди. У Заріччі жила Анця-цілителька. Спала вона тільки на горищі. Укривалася одним тільки простирадлом. Голова — на камені, замість подушки. Якщо у когось щось було негаразд, то одразу йшли до неї. Вона виділа, якщо чоловік дуже грішний, і не розмовляла з ним віч-на-віч. Через свого брата переказувала, що спить.

Одного разу дівчина мала виходити заміж, але якось дивно померла. Анця сказала, що Богородиця взяла дівчину до себе, бо мала вона нещасливу долю.

У одних газдів украли воли. Анця сказала, що через кілька днів усе з'ясується з крадієм. Так і сталося. У селі згоріла хата господаря, що вкрав воли. Там їх і знайшли.

Коли Анця помирала, сказала, щоб через со-рок років її відкопали — вона знову буде допомагати людям. Але заріччани про це забули. Тепер у Заріччі на могилі Анці-цілительки — каплиця".

Ця оповідь явно засвідчує, що зарічанська цілителька володіла рисами екстрасенса і спрямовувала свій дар Божий на допомогу людям. А скільки ще було таких, як вона! Добре б зібрати матеріали про усіх таких людей.

Михайло ЗАН,
студент V курсу історичного
факультету УЖДУ

ЗА АНЦЮ ЗАРІЧКУ

До тої хвили, докідь она жила як незнаюча, так робила, як другі. Потому, як мала 18 рокув, тогды была умерла на короткый час. Потому жила так, що уже не ходила по світу, усе была на хыжі на поді. Соломняна хыжа была. Там жила на поді як літо, так зиму. Як спала, пуд

М. Митрик. Дівчина з глечиком. 1969